

vendt sig til Regeringen om Støtte, er det heller ikke rigtigt. Det ærede Medlem kan ikke have glemt, at Krigens abnorme Forhold fremkaldte Farer f. Eks. for Andelsvirksomheders Sammenhold, som medførte, at f. Eks. Flæskeindustrien paakaldte Regeringens Hjælp til at holde Industrien og Andelsvirksomheden oppe. Det ærede Medlem kan heller ikke være ubekendt med den Støtte, Regeringen ydede Andelsgødningsforretningen under Krigen for at opretholde den overfor Forsøg fra anden Side paa at tvinge den ud.

Det ærede Medlem Hr. Westergaard gjorde en Bemærkning angaaende vor økonomiske Stilling og vilde overfor min Paastand om, at vi for Tiden kun var økonomisk afhængige mod Vest, stille den Paastand, at vi havde ogsaa Interesser til andre Sider. At vi har Interesser til andre Sider, er fuldkommen rigtigt, og at disse skal varetages og plejes, er fuldkommen rigtigt, men dette modsiger paa ingen Maade, at Afhængighedsforholdet ligger til den anden Side. Det ærede Medlem Hr. Westergaard vil ikke kunne paastaa, at den danske Samfundsøkonomi, og ikke mindst den danske Landbrugsøkonomi, skulde være afhængig af vort Forhold til Norge eller til Sverige, til Tyskland eller til Czekoslovakiet. Den har Interesse der, men den er for Tiden kun afhængig af Forholdene mod Vest. Den Interesse, vi har til de andre Sider, skal varetages, og det, vi strides om i Dag, er, om ikke denne Interesse kunde varetages ogsaa under den Importregulering, man indførte fra Venstres Side i August. Det er min Opfattelse, at denne Interesse kunde varetages, og naar der har vist sig Vanskeligheder, er det, dels fordi man har fremkaldt dem selv, dels fordi man ikke med tilstrækkelig Klarhed, Bestemthed og Dygtighed har imødegaaet disse Vanskeligheder.

Den højtærede Handelsminister har fremsat to ikke uinteressante Udtalelser i Dag. Den første gælder de Forhandlinger, som for Tiden føres mellem Venstre og Konservative, om hvilke den højtærede Minister sagde, at de ikke førtes af fiskale Hensyn, de førtes ikke med Indtægt for Statskassen for Øje, men de førtes udelukkende i de vedkommende Industriers Interesse. Det er interessant, at Ministeren her direkte erklærer, at Forhandlingerne ikke tager Sigte paa nogen Finanstold, men paa en Beskyttelsestold. Den højtærede Minister fører saa ogsaa Forsvaret for denne Beskyttelsestold i Sammenligning med Importreguleringen, idet han siger,

at Toldforhøjelse spærrer ikke for den frie Konkurrence, saaledes som Importreguleringen gør det. Det kommer an paa, hvilke Sætsler man sætter ved Toldforhøjelsen. Toldforhøjelse vil altid formindske den frie Konkurrence og kan sættes saaledes, at den omtrent udelukker denne. Importregulering kan sættes saaledes, at den fuldstændig standser den frie Konkurrence, og da vil den efter min Mening være lige saa skadelig som en Toldforhøjelse af prohibitiv Natur. Men en Importregulering vil ogsaa kunne være af den Art, at den ikke hindrer den frie Konkurrence; med den, vi har tilsigtet, har vi ønsket at holde den frie Konkurrence fuldkommen ved lige for alle de Landes Vedkommende, hvis økonomiske Forhold er af samme Art som vore, det vil sige vore Nabolande og alle Lande mod Vest; den tilsigter fuldkommen fri Konkurrence derfra og en Konkurrence fra de andre Lande, som er begrænset derved, at det samlede Importtal begrænses til det normale. Toldforhøjelse er i Stand til at spærre den frie Konkurrence ude paa en ganske anden Maade, det kommer ganske an paa — jeg er jo ikke i Stand til at kende Forslaget endnu —, hvad det bliver for et Forslag, naar Forslaget kommer, hvis det kommer. Dernæst fremførte den højtærede Handelsminister yderligere en Ting, idet han sagde: Toldforhøjelse har den Fordel at være ensartet til alle Sider. Efter min Opfattelse er det en Mangel, idet den forhøjer Priserne uden Hensyn til, om det er Priser, som der ingen Grund er til at værne nogen Industri imod, den forhøjer de lave Priser, de Priser, som er ganske underernærede, unormale, og den forhøjer de Priser, som fødes der, hvor Erhvervsvilkårene er fri. Den forhøjer ganske ensartet, og det er efter min Mening en Grund til, at Toldforhøjelsen er et ringere Middel end Importreguleringen.

Det var den første af de Bemærkninger af Interesse, som den højtærede Handelsminister fremsatte. Den anden faldt senere i hans Foredrag og gik ud paa, at saaledes som Lovforslaget er vedtaget, som en Valutakriseforanstaltning, kan det ikke opretholdes, og den højtærede Minister argumenterede saa herfor. Men jeg ønsker at fastslaa, at Ministeren sagde: Saaledes som Forslaget er vedtaget i Rigsdagen, nemlig som en Valutakriseforanstaltning. Den højtærede Minister erkender, at Rigsdagen har vedtaget det som en Valutakriseforanstaltning. Maa jeg da spørge: Hvorfor har den høje Regering ikke gennemført det som en Valutakriseforanstaltning?